

РЕШЕНИЕ

№ 7376

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 30.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5189** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на С. Ц. Козарски от [населено място] срещу мълчалив отказ на кмета на СО, район П. да се произнесе по заявление вх. № 9400 – 618/13.03.2013г. Едновременно с постъпване на първата молба, е постъпила и втора, с която Козарски заявява, че на 15.05.2013г е получил заповед № РД – 09 – 111/30.04.2013г на главен архитект на район П., издадена във връзка с негово заявление вх. № 9400 – 618/13.03.2013г, поради което в законоустановения срок обжалва и тази заповед.

В съдебно заседание на 26.06.2013г жалбоподателят чрез адв. Д. заявява, че оттегля жалбата си в частта срещу претендиращия мълчалив отказ и поддържа същата в частта срещу оспорената заповед на главен архитект на район П..

Ответникът, главен архитект на район П., чрез юрк. М. оспорва жалбата. Претендира законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

При извършена служебна проверка за допустимост на жалбата, съдът приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Оспорваната заповед е издадена по заявление на Козарски вх. № 9400 – 618/13.03.2013г, като същата има характер на индивидуален

административен акт, с който се засягат права и законни интереси на заявителя, доколкото с нея се отказва да се допусне изработване на проект за изменение на план за регулация и застрояване на [населено място], кв. 85, УПИ IV , № 1221 /ПИ с идентификатор 44063.6223.4593 от скица № 34399/29.05.2012г/. Заповедта е съобщена на Козарски на 15.05.2013г, като жалбата срещу нея е подадена при спазване на 14-дневния преклузивен срок – на 17.05.2013г.

След анализ на доказателствата по делото и въз основа на становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят по делото С. Ц. Козарски обжалва Заповед № РД-09-111/30.04.2013 г. на Главния архитект на р-н „П.“ - арх. Б. Н. по Заявление вх. № 9400-618/13.03.2013 г.

С Нотариален акт № 105, том III, дело № 374 от 1964 г. Ц. М. Козарски е признат за собственик на дворно място с площ 735 кв.м. (границы по т. А-Б-В-Г-Д-А), включен като основа на парцел III-506 (границы по т. А-Е-Б-В-Г-Д-А), кв. 7 по РП на [населено място], одобрен със Заповед № 1878/14.06.1930 г. {Приложение 1). Парцел III-506 е с площ 892 кв.м. Същият в приложената към СТЕ Комбинирана скица (Приложение 2) е с границы по кафявите линии.

С Нотариален акт № 9, том X., дело № 2582/1981 г. - Ц. М. Козарски продава на С. Ц. Козарски собственото дворно място, находящо се в [населено място], с площ 735 кв.м., включени като основа на парцел IV-1444, кв. 85 по РП на [населено място], одобрен със Заповед № 237/18.08.1965 г.

Според изслушаната по делото СТЕ, парцел IV-1444, кв. 85 по плана на [населено място] е с площ по скица от 810 кв.м. Същият в комбинираната скица {Приложение 2) е с границы по плътни черни линии по т. А-3-И-Б-В-Г-Д-А.

С Нотариален акт № 164, том X., дело № 11479 от 1991 г. - П. М. Козарска и Ц. М. Козарски продават на Я.

Ц. Козарски собственото им дворно място, съставляващо парцел V-506 (границы по т. А-Д-К-Л-А), кв. 7 по РП на [населено място], одобрен със Заповед № 1878/14.06.1930 г. {Приложение 1). Парцел V-506 е с площ от 1083 кв.м. по нотариален акт. Същият в комбинираната скица {Приложение 2) е с границы по кафявите линии.

Със заявление вх. № 9400 – 618/13.03.2013г , С. Козарски прави искане до кмета на район П. като собственик на парцел IV – 1221 от кв. 85 по плана на [населено място], [населено място], да му се допусне изработване на проект за промяна на регулацията между УПИ IV – 1221 и УПИ VIII – 1221 по действащия план на [населено място].

Към заявлението е представено мотивирано предложение, ведно с актове за собственост.

С оспорваната заповед № РД – 09 – 111/30.04.2013г главен архитект на СО район П. на основание чл. 15 ал.9 от ЗУТ, заповед № РД – 09 - 1423/05.12.2012г на кмета на СО, Протокол на РЕСУТ – район П. – СО / № 13/23.04.2013г – т.3/ и във вр. с молба вх. № № 9400 – 618/13.03.2013г и последващи № 9400 – 618/14.03.2013г и от 27.03.2013г и от 02.04.2013г отказва да допусне изработване на проект за изменение на план за регулация и застрояване на [населено място] кв. 85, УПИ IV , № 1221 /ПИ с идентификатор 44063.6223.4593 от скица № 34399/29.05.2012г/. Като мотиви за постановления отказ ответникът е посочил, че от представената комбинирана скица за

имот с идентификатор 44063.6223.4593 /собствен/, както и от мотивираното предложение за промяна на регулацията между УПИ IV – 1221 и УПИ VIII – 1221 от кв. 85 по действащия план на [населено място] е видно, че искането е в нарушение на чл. 15 ал.9 във вр. с чл. 31 ал.1 т.2 от ЗУТ по отношение на регламентираното отстояние за заварена сграда и съответните граници на УПИ.

По делото е допусната и изслушана СТЕ, от чието заключение се установява, че парцел IV-1221 от кв. 85 по плана на [населено място] - ОЗРП е идентичен с парцел IV-1441 от кв. 85 по предходния регулационен план / от комбинираната скица {Приложение 2} и от забележка към скица № ТС 1490/13.12.1990 г. (лист 46)/. Последната регулация на дворно място, съставляващо парцел IV-1221 от кв. 85 по плана на С., с Л. е одобрена със Заповед № РД-09-129/21.05.1990 г. {Приложение 3}. Със Заповед № РД-09-129/21.05.1990 г. {Приложение 4} се одобрява: - застроителния план на [населено място]; - регулационния план на [населено място] по червените и сини линии и цифри, заедно с нанесените с обратен цвят корекции. За границите между УПИ VIII-1221 и УПИ IV-1221, кв. 85 този план не е приложен. По искане на собственика С. Ц. Козарски е извършено от

[фирма] - С. геодезическо заснемане на имот с идентификатор 44063.6223.4593 по ККИР на [населено място], р-н „П.". Същия е идентичен с УПИ IV-1221, кв. 85 по плана на [населено място]. Към СТЕ вещото лице е приложило скици в М 1:400 {Приложение 5}. На скицата между УПИ IV-1221 и УПИ VIII-1221 са нанесени: граница по действаща регулация - по т. А-Д; граница на владееене в момента - зелен цвят по т. ж-е-д-г.; - регулационна граница по Мотивираното предложение на [фирма] - червен цвят по т. а-б-в. Според заключението на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно и точно отговарящо на поставените въпроси, от скицата се вижда, че ако се приложи границата по Мотивираното предложение на [фирма] към УПИ VIII-1221 ще се придадат: - от площта на УПИ IV -1221 определена по действащия регулационен план - частта с граници по т. А-а-б-А.] - от площта, която се владее в момента от жалбоподателя - частта с граници по т. а-б-в-г-д-е-ж-а. При прилагане на границата по Мотивираното предложение, от площта на УПИ VIII-1221, определена по действащия регулационен план на [населено място], частта с граници по т.б-Д-в-б се придава към УПИ IV-1221. В приложената към СТЕ скица (Приложение 5) са нанесени

заснетата граница (зелен цвят) между УПИ IV-1221 и УПИ VIII-1221 и построените сгради от двете й страни. В УПИ IV-1221 е построена лятна кухня. В скицата е нанесена по т. 1-2-Д-г-д-1. В УПИ VIII-1221 е построена масивна сграда (бивша фурна, а след това мандра) и битова сграда към нея (съблекалня и баня). В скицата са нанесени по т. д-3-4-5-6-7-г-д и т. д-3-8-е-д. Според експертизата, заснетата граница между двата имота представлява: г-д калкан между двете сгради; д-е стената на битовата сграда; е-ж плътна ограда от ламарина. Вещото лице е получено сведение при огледа на място от Я. Ц. Козарски, собственик на УПИ VIII-1221, като същият е заявил, че масивната сграда е построена 1990 г. Битовата сграда е построена през 2000 г., когато фурната е преустроена като мандра. Строителните книжа са изгубени. При направената справка в техническа служба в СО - р-н „П." вещото лице е установило, че има издаден акт за узаконяване на сграда построена в УПИ VIII-1221

- акт № 22 от 15.07.1991 г. Според заключението на приетата експертиза, ако се приложи дворищно-регулационния план одобрен със Заповед № РД-09-129 от 21.05.1990 г., то сградата построена в УПИ VIII-1221 ще отстои в единия край на 8 м (г-д = 8 м), в другия на 6,60 м (д-1 — 6,60 м) от регулационната граница определена от т. А-Д между парцел IV-1221 и парцел VIII-1221 (Приложение 5). Според заключението, съгласно чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗУТ при ниско жилищно застрояване разстоянието на сградите на основното застрояване до границата към дъното на урегулирания поземлен имот трябва да бъде най-малко 5 метра. В случая регулационната граница определена от т. А-Д се явява дъно на поземлените имоти. Вещото лице в експертизата си излага, че границата между УПИ IV-1221 и УПИ VIII-1221, кв. 85 ако бъде приложена съгласно Мотивираното предложение на [фирма], масивната сграда построена в УПИ VIII-1221 няма да бъде засегната. Тя ще отстои на 3 м от границата (г-в = 3 м). Границата обаче ще минава през лятната кухня построена от страната към УПИ IV-1221. Според експертизата, несъответствието в границата между УПИ IV-1221 и УПИ VIII-1221, кв. 85 по дворищно-регулационния план одобрен със Заповед № РД-09-129/21.05.1990 г. и действителното фактическо положение предоставено в Мотивираното предложение от [фирма] се дължи на неприложена в срок (6 месеца) регулация. Вещото лице сочи, че ако бъде приложена границата между УПИ IV-1221 и УПИ VIII-1221, кв. 85 съгласно Мотивираното предложение от [фирма], масивната сграда в УПИ VIII-1221 ще отстои на 3 м от нея. Цитира се чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, съгласно който текст, при ниско жилищно застрояване разстоянието на сградите на основното застрояване до границата към дъното на урегулирания поземлен имот следва да бъде най-малко 5 метра.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Оспорваната заповед на главен архитект на район П. е издадена на основание чл. 15 ал.9 от ЗУТ. Съгласно този текст, изменение на план за регулация по реда на ал. 3 се отказва със заповед на кмета на общината, когато с проекта за изменение се предвижда създаване на недопустимо по закон разположение на съществуващи сгради или на разрешени строежи. По делото са представени писмени доказателства - заповед № РД – 09 - 1423/05.12.2012г на кмета на СО, от която е видно, че кметът на СО е делегирал свои правомощия по ЗУТ на главните архитекти на районите при СО, включително и такива да издават откази с правно основание чл. 15 ал.9 от ЗУТ. Д. е на основание пар. 1 ал.3 от ДР на ЗУТ. Предвид горното, АССГ приема, че актът с това правно основание е постановен от компетентен орган във валидна писмена форма. Същият е изведен с дата и № през деловодната система на администрацията при органа и е подписан от издателя на акта, който се явява компетентен административен орган да постанови същата заповед.

При извършена служебна проверка относно спазване на процедурата по издаване на заповедта, съдът приема, че същата е спазена:

На л. 109 по делото е представено копие от заповед № РД – 09 – 72/26.03.2013г на кмета на район П., с която същият определя специализиран състав на комисия за разглеждане на устройствени проекти.

По делото е представено доказателство – извадка от Протокол на РЕСУТ – район П. – СО / № 13/23.04.2013г – т.3/, от която е видно, че на своя заседание съставът е взел решение да се издаде заповед за отказ по подаденото от Козарски заявление поради липса на изпълнение на условията на чл. 15 ал.3 от ЗУТ.

По подадената молба вх. № № 9400 – 618/13.03.2013г и последващи № 9400 – 618/14.03.2013г и от 27.03.2013г и от 02.04.2013г Козарски е получил отказ, обективиран в обжалваната заповед на главен архитект на район П..

По отношение на правилното приложение на материалния закон:

Съгласно разпоредбата на чл. 15 ал.3 от ЗУТ, границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. В случая, страните не са подписали такова споразумение. Съгласно чл. 15 ал.9 от ЗЕТ, изменение на план за регулация по реда на ал. 3 се отказва със заповед на кмета на общината, когато с проекта за изменение се предвижда създаване на недопустимо по закон разположение на съществуващи сгради или на разрешени строежи. От заключението на в.л. по делото и от разпита на същото в съдебно заседание на 30.10.2013г, се установява, че реализирането на процесния проект би довело до нанасяне на границата между имотите върху съществуваща на място масивна лятна кухня в УПИ IV - 1221, която съществува и не е разрушена към момента на изготвяне на експертизата; като отстоянието от масивната сграда в УПИ VIII – 1221 до проектната граница ще бъде 3 м, вместо изискваните се по чл. 31 ал.1 т.2 от ЗУТ от 5м.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема за отговарящи на фактическото положение направените от ответника изводи от фактическа и правна страна за нарушения на разпоредбите на чл. 31 ал.1 т.2 от ЗУТ, послужило като основание за издаване на оспорвания отказ с правна квалификация по чл. 15 ал.9 от ЗУТ.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваната заповед е законосъобразно постановена и при правилно приложение на материалния закон.

Горното е основание за отхвърляне на жалбата срещу заповедта като неоснователна.

Предвид изхода на спора, на ответника се дължат разноски в размер на 150лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Ц. Козарски от [населено място] СРЕЩУ заповед № РД – 09 – 111/30.04.2013г на главен архитект на район П..

ОСЪЖДА С. Ц. Козарски от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на главен архитект на район П. разноски по делото в размер на 150лв.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните за сведение.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: